

Sygn. akt I C 554/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marzena Studzińska

Protokolant Paulina Szkutnika

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą
w W.

o zapłatę 10 150,12 zł

I. umarza postępowanie co do kwoty 1 663,70 zł;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.

z siedzibą w W. na rzecz powoda J. S. kwotę 4 890,56 zł (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt złotych 56/100)
z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3 099,23 zł od dnia
7 września 2013 roku oraz od kwoty 1 791,33 zł od dnia 24 marca 2014 roku;

III. dalej idące powództwo oddała;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 135,32 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje ściągnąć tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku od powoda J. S. z zasądzzonego roszczenia kwotę 455,70 zł;

VI. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 420,65 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. łącznej kwoty 10 150,12 zł (w tym kwoty 6 500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwoty 618,59 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 112,04 zł od dnia 17 października 2013 roku zł i od kwoty 506,55 zł od dnia wytoczenia powództwa tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych, kwoty 1 376,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów leczenia i kwoty 1 663,70 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 października 2013 r. tytułem zwrotu utraconego wynagrodzenia) oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 21 kwietnia 2013 roku we W. miał miejsce wypadek komunikacyjny, na skutek którego został poszkodowany. Wskazał, iż w wyniku powyższego zdarzenia doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa oraz urazu głowy. Podał, że do dnia dzisiejszego dotkliwie odczuwa negatywne skutki wypadku w postaci nieosiągnięcia pełnej sprawności fizycznej, a nadto odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego i napięciowe bóle głowy. Na skutek powyższego wypadku doznał też urazu psychicznego, a sam wypadek miał wpływ na jego życie osobiste. Powód podał, że zgłosił roszczenie stronie pozwanej, która w toku postępowania likwidacyjnego przyznała na jego rzecz kwotę 3 200 (w tym 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia i 1200 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia), uznając swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z 21 kwietnia 2013 roku co do zasady. Wskazał również, że wezwał stronę pozwaną do dopłaty należnego zadośćuczynienia w kwocie 8000 zł, kwoty 662,89 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, kwoty 599,23 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu, kwoty 1107,54 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i kwoty 1663,70 zł tytułem zwrotu utraconego zarobku, twierdząc, że dotychczas wypłacona przez stronę pozwaną kwota nie rekompensowała doznanych wskutek wypadku dolegliwości. Podał, że strona pozwana przyznała mu dopłatę w kwocie 6 632,12 zł i odmówiła wypłaty dalszego świadczenia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi łącznie 9832,12 zł, w tym kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia. Ponadto sprzeciwiła się żądaniu pozwu w zakresie zadośćuczynienia jako wygórowanemu i nieadekwatnemu do krzywdy jakiej doznał powód. Podała, iż powód doznał typowego urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego przemijającym uszczerbkiem na zdrowiu. Wskazała, iż z dokumentacji medycznej powoda wynika, że w zakresie okulistycznym nie występują u powoda zaburzenia, nie stwierdzono również zaburzeń w obrębie głowy. Strona pozwana sprzeciwiła się również żądaniu powoda w przedmiocie zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 18 sierpnia 2013 r., bowiem ustawowy termin likwidacji szkody upłynął z dniem 5 września 2013 r., a nie 18 sierpnia 2013 r., jak to podaje powód. Podniosła, że powód nie udowodnił, aby poniósł koszty leczenia w kwocie 1367,83 zł, a przy tym by pozostawały one w związku z leczeniem powypadkowym. Zdaniem strony pozwanej nie zasługuje również na uwzględnienie żądanie powoda w przedmiocie zapłaty odszkodowania z tytułu utraconego dochodu, bowiem wypłaciła ona powodowi w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 1225,40 zł. Strona pozwana wskazała, że żądanie powoda w zakresie zwrotu kosztów dojazdu jest zawyżone. Podała, iż powód otrzymał zwrot kosztów dojazdu w wysokości 500 zł, które w pełni rekompensuje wydatek z tym związany.

W piśmie procesowym w dnia 24 kwietnia 2014 roku powód zmodyfikował powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie łącznej kwoty 8 486,42 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 6500 zł od dnia 7 września 2013 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie cofnął pozew. W uzasadnieniu tego pisma podał, że w pozwie, na skutek omyłki, wniósł o zasądzenie kwoty 1367,83 zł jako odszkodowania z tytułu utraconego wynagrodzenia i w związku z tym konieczne stało się ograniczenie powództwa co do żądania kwoty 1663,70 zł. Powód podał też, iż skoro strona pozwana została zawiadomiona o szkodzie będącej przedmiotem procesu w dniu 6 sierpnia 2013 r., to zasadnym jest żądanie przez niego odsetek ustawowych od kwoty 6500 zł od dnia 7 września 2013 r., gdyż wtedy minął ustawowy termin likwidacji szkody.

W piśmie procesowym z dnia 21 września 2015 roku strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. Podniosła także, iż nieprawidłowe jest żądanie powoda dotyczące zapłaty odsetek ustawowych od dnia 7 września 2013 r. od kwoty 6500 zł, w sytuacji gdy powód pismem z 17 lipca 2013 roku żądał zapłaty kwoty 10.000 zł zadośćuczynienia, a w następstwie uznania strony pozwanej otrzymał zadośćuczynienie w kwocie 5000 zł. Strona pozwana podniosła, że nie znajduje również na uwzględnienie żądanie powoda dotyczące zwrotu kosztów dojazdu w dalszej kwocie 618,59 zł, bowiem w toku postępowania likwidacyjnego powód otrzymał na ten cel 500 zł. Co do żądania zwrotu kosztów leczenia, wskazała, że powód nie wykazał aby miały one związek z leczeniem powypadkowym oraz były konieczne i uzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 kwietnia 2013 roku we W. doszło do kolizji drogowej, w której sprawca kierujący pojazdem marki H. nr rej. (...), uderzył w pojazd marki M. (...) nr rej. (...), w wyniku czego poszkodowany został powód J. S. (jadący samochodem marki M. (...)). W chwili powyższego zdarzenia powód był zapięty pasami bezpieczeństwa.

Sprawcę wypadku i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obowiązująca w chwili wyżej opisanego wypadku.

/bezsporne/

W dniu 22 kwietnia 2013 r. z uwagi na ból głowy i kręgosłupa w odcinku szyjnym, powód udał się do S. w B., gdzie po przeprowadzeniu badań diagnostycznych, w tym rtg, stwierdzono u niego skrzywienie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Powodowi zalecono stosowanie kołnierza S. oraz dalszą kontrolę w poradni chirurgicznej.

Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe kręgosłupa w odcinku szyjnym, a nadto parestezje i drętwienie rąk oraz ograniczenia ruchomości kręgosłupa odcinka szyjnego powód był konsultowany przez specjalistę neurologa. Powodowi zalecono utrzymanie kołnierza S., środki przeciwbólowe oraz fizjoterapię. Nadto powodowi zalecono badanie EEG, które powód wykonał w dniu 6 czerwca 2013 r., a które wykazało, że zapis spoczynkowy mieści się w granicach normy, a w czasie HW wzrasta liczba fal theta 6-7 Hz.

Powód z uwagi na ból kręgosłupa w odcinku szyjnym w dniu 29 kwietnia 2013 r. i 3 czerwca 2013 r. był badany przez chirurga, który stwierdził skrzywienie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa i zalecił leki przeciwbólowe, kołnierzyk szyjny i rehabilitację.

W związku z zaburzeniami równowagi powód był badany przez otolaryngologa, który zlecił badanie TK kręgosłupa szyjnego i MR głowy.

Zalecone powodowi badanie MR głowy nie wykazało zmian ogniskowych w zakresie mózgowia. Natomiast badanie MR kręgosłupa szyjnego wykazało znaczne spłyсение fizjologicznej lordozy szyjnej. Na poziomie C5-C6 oraz niewielkie wypuklenie krążka międzykręgowego o charakterze małej wypukliny, która dyskretnie modeluje worek oponowy.

Powód ponownie był konsultowany przez neurologa w dniu 2 lipca 2013 r., a następnie 22 sierpnia 2013 r., gdzie stwierdzono zespół korzeniowy.

/dowód: dokumentacja medyczna, k. 29-30, 31-32, 41,44, 47, konsultacje neurologiczne z 29.04.2013 r., 06.05.2013 r., 20.05.2013 r., 03.06.2013 r., 24.06.2013 r., 02.07.2013 r., 22.08.2013 r., k. 33-36, 42, 45, badanie EEG z 06.06.2013 r., k. 38-40, badanie MR z 01.08.2013 r., k. 37, badanie MR z 19.09.2013 r., k. 46, konsultacje chirurgiczne z 29.09.2013 r., 03.06.2013 r., k. 37, faktury vat za konsultacje neurologiczne, k. 63, 66- 68, 70-71, 74 faktury vat za konsultacje ortopedyczne , k. 65, 69, faktura vat z 06.06.2013 r., k. 64, faktura vat z 13.09.2013 r., k. 72, faktura vat z 31.07.2013 r., k. 73 , rachunek z 12.07.2013 r., k. 75, rachunek z 22.08.2013 r., k. 75, rachunek z 03.0-7.2013 r., k. 77, faktury vat, k. 79- 83/

W okresie od 15 maja 2013 r. do 28.05.2013 r. , od 10 czerwca 2013 r. do 24 czerwca 2013 i od 6.12.2013 r. do 19.12.2013 r. powód został poddany zabiegom rehabilitacyjnym, a obejmującym m. in. interdynamikę, solux, masaż. Nadto zalecone mu zabiegi rehabilitacyjne powód odbył również w prywatnym gabinecie fizjoterapii – P. K., w tym m.in. masaż leczniczy, terapia McKenzie, terapia manualna oraz przedsiębiorstwie leczniczym – (...) Lekarza (...) w D. (laser, ultradźwięki, sollux, masaże). Za wykonane zabiegi rehabilitacyjne, wizyty u lekarzy specjalistów i badania powód zapłacił 4 474,55 zł. Strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi na ten cel kwotę 3106,72 zł.

/dowód: skierowanie na zabiegi, k. 48, zaświadczenie z 20.11.2013 r., k. 49, faktury VAT, k. 63-82/

Powód na zalecaną mu rehabilitację, konsultacje neurologiczne i chirurgiczne oraz badania zmuszony był dojeżdżać ze swojego miejsca zamieszkania (tj. z M.) do K., D. lub P., pojazdem marki M. nr rej (...). Przez okres około miesiąca

po zdarzeniu, z uwagi na dolegliwości bólowe kręgosłupa w odcinku szyjnym i niemożność prowadzenia pojazdu, na powyższe konsultacje powoda zawoził jego ojciec. Powód wydatkował na ten cel kwotę 1 022,73 zł.

/dowód: oświadczenia o dojazdach, k. 57 – 59, dowód rejestracyjny pojazdu, k. 60-62, zeznania świadka Z. S., k. 151/

Wypadek komunikacyjny z dnia 21 kwietnia 2013 roku, w którym uczestniczył powód, skutkuje u niego do chwili obecnej okresowymi bólami w okolicy karku i głowy, uczuciem napięcia mięśni karku z promieniowaniem do obu ramion z towarzyszącymi parestezjami palców III – IV ręki lewej.

Na skutek powyższego wypadku komunikacyjnego, powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa odcinka szyjnego. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z tym urazem wynosi 2 % (przy czym zmniejszono ustalona arbitralnie wysokość uszczerbku z 5% na 2% z uwagi na odkształcenie kręgosłupa pod postacią spłylenia fizjologicznej lordozy szyjnej oraz stopień odczuwanych przez powoda dolegliwości oraz stan kliniczny w chwili badania i stwierdzoną w badaniu niewielką tkliwość wyrostków kolczystych).

Wobec powyższego u powoda wskazane jest prowadzenie oszczędzającego trybu życia i unikania czynności obciążających kręgosłup w sposób statyczny i dynamiczny.

/dowód: pisemna opinia biegłych sądowych z zakresu ortopedii S. G. i z zakresu neurologii A. D. z dnia 17 sierpnia 2015 roku, k. 172-175/

Występujące u powoda parestezje palców III – IV kończyny górnej lewej należy wiązać z przebyłym urazem odcinka szyjnego kręgosłupa. Również dolegliwości bólowe głowy u powoda mają związek z przebyłym urazem odcinka szyjnego.

/dowód: pisemna opinia uzupełniająca biegłych sądowych z zakresu ortopedii S. G. i z zakresu neurologii A. D. z dnia 20 listopada 2015 roku, k. 207-208/

Przed wypadkiem powód nie miał problemów ze zdrowiem, nie chorował. Prowadził aktywny tryb życia, uprawiał sport, tj. bieganie, jeździł na rowerze. Obecnie jest to niemożliwe, gdyż po większym wysiłku odczuwa bóle głowy i kręgosłupa. Aktualnie powód odczuwa ból głowy oraz kręgosłupa w odcinku szyjnym, a nadto drętwienie kończyn górnych, zdarza się to również gdy dłużej prowadzi samochód. Ponadto nie może podnosić ciężkich przedmiotów, nosić większych zakupów, a w razie nasilenia bólu zażywa środki przeciwbólowe. Po wypadku z uwagi na powyższe dolegliwości bólowe nie mógł zajmować się dziećmi, w szczególności nie mógł wziąć ich na ręce, bawić się z nimi.

/dowód: przesłuchanie stron – zeznania powoda, k. 151/

Pismem z 17 lipca 2013 r. roku powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która decyzjami z dnia 14 sierpnia 2013 roku i dnia 16 października 2013 roku przyznała mu łącznie kwotę 9832,12 zł, w tym 5000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 3106,72 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 1225,40 zł za utracone zarobki oraz 500 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

/dowód: zgłoszenie szkody zawarte w aktach szkody strony pozwanej o nr (...); decyzja z 14.08.2013 r., k. 53, decyzja z 16.10.2013 r., k. 56/

Pismem z dnia 24 września 2013 r. roku powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 8000 zł tytułem dopłaty do wypłaconego zadośćuczynienia, a nadto do zapłaty kwoty 662,89 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, kwotę 599,23 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu, i 1107,54 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i 1 663,70 zł tytułem odszkodowania za utracone zarobki.

/dowód: wezwanie do zapłaty z 24 września 2013 roku, k. 54-55/

Sąd zważył, co następuje:

Pismem procesowym z dnia 24 kwietnia 2014 roku powód cofnął pozew części dotyczącej zasądzenia kwoty 1663,70 zł tytułem odszkodowania za utracone wynagrodzenie. Przepis art. 203 § 1 kpc stanowi, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie natomiast z treścią art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie powód cofnął częściowo pozew przed rozpoczęciem rozprawy. Biorąc zaś pod uwagę, iż powyższa czynność nie jest sprzeczna z prawem, ani też z zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa Sąd, na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. i art. 203 k.p.c., orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, iż powództwo jest częściowo zasadne.

Zgodnie z przepisem art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody odpowiedzialność ponosi samoistny posiadacz tego środka komunikacji; jednakże gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny. Na mocy przepisów dotyczących ubezpieczeń majątkowych odpowiedzialność ta spada w istocie na ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku (art. 805 k.c., art. 822 k.c., art. 34 i 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Poza sporem było, że sprawca wypadku z udziałem powoda, ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za skutki wypadku, a wypadek miał miejsce w okresie ubezpieczenia.

W tych okolicznościach, strona pozwana, jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy, na podstawie powołanych przepisów, ponosi odpowiedzialność za szkody, wyrządzone osobom trzecim (w przedmiotowej sprawie powodowi) przez sprawcę.

Bezspornym jest również to, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, strona pozwana wypłaciła powodowi łącznie kwotę 9832,12 zł, w tym 5000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 3106,72 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 1225,40 zł za utracone zarobki oraz 500 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia rozmiaru krzywdy powoda, rodzaju i rozmiaru obrażeń doznanych przez powoda w wyniku wypadku z 11 października 2011 roku oraz skutków tych obrażeń na zdrowiu powoda, a także wysokości odszkodowania związanego z kosztami rehabilitacji powoda i utraconego przez niego zarobku.

Zgodnie z treścią art. 444 §1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W wypadkach przewidzianych w artykule powyższym (art. 444 § 1 k.c.) sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 k.c.).

Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej - krzywdy. Krzywdą określa się cierpienia fizyczne i psychiczne. Do cierpień fizycznych zalicza się przede wszystkim ból i podobne do niego dolegliwości. Cierpieniem psychicznym będą ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia.

Celem zadośćuczynienia pieniężnego jest złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych – dlatego zadośćuczynienie obejmuje wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości. Ma ono na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (vide: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509).

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową, zasadą jest indywidualizacja okoliczności określających rozmiar krzywdy, przy uwzględnieniu konkretnego przypadku, w którym doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Wysokość zadośćuczynienia musi mieć charakter kompensacyjny, a więc przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość.

Rodzaj i rozmiar obrażeń, doznanych przez powoda w wyniku przedmiotowego wypadku, oraz skutki urazu na zdrowiu powoda, Sąd ustalił w szczególności w oparciu o dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii A. D. oraz ortopedii S. G. i opinii uzupełniającej tych biegłych, dokumentację medyczną oraz zeznania powoda, które to ustalenia zostały przedstawione wyżej. Autentyczności, rzetelności i treści dowodów z dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała, nie budziły one również zastrzeżeń ze strony Sądu. Nadto zeznaniom powoda Sąd w całości przypisał walor wiarygodności albowiem korespondują one z pozostałymi wymienionymi wyżej dowodami z dokumentów, jak i opinią biegłych.

Sąd podzielił stanowisko powoda, że dotychczas wypłacona przez pozwaną kwota 5 000 zł była za niska w stosunku do dużego rozmiaru krzywdy powoda, odniesionej w wyniku wypadku, za skutki którego strona pozwana ponosi pełną odpowiedzialność.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał, iż rozmiar i stopień nasilenia cierpień fizycznych i psychicznych, jakie powód odczuwał w związku z obrażeniami ciała, których doznał wskutek wypadku z 21 kwietnia 2013 roku uzasadnia przyznanie powodowi dodatkowo tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 3 000 zł. W ocenie Sądu, opinie wydane przez biegłych (główna i uzupełniająca) w przedmiotowej sprawie są logiczne, przekonywujące i nie nasuwają wątpliwości.

Zdaniem Sądu, kwota powyższa, zasądzona na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia, będzie dla niego odpowiednią kompensatą za doznaną przez niego krzywdę, zwłaszcza zważywszy na to, że wskutek opisanego wyżej wypadku powód doznał obrażeń ciała, w wyniku czego wystąpiła konieczność jego leczenia, odczuwał bóle, zmuszony był kontynuować leczenie u neurologa, chirurga i otolaryngologa, a następnie poddać się rehabilitacji (w tym zaleconej jej przez lekarzy specjalistów), co niewątpliwie utrudniało mu normalne funkcjonowanie i wiązało się z dolegliwościami, ograniczeniem możliwości swobodnego poruszania się oraz koniecznością istotnego ograniczenia aktywności życiowej (w tym między innymi w zakresie opieki nad małoletnimi dziećmi – nie mógł ich brać na ręce, bawić się z nimi). Sąd uwzględnił rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, młody wiek powoda), odczuwane przez niego, utrzymujące się nadal bóle, pomimo procesu leczenia i rehabilitacji (w tym parestezję palców III – IV kończyny górnej lewej). Ponadto powód zmuszony był ograniczyć - z uwagi na odczuwane nadal bóle i zalecenie prowadzenia oszczędzającego trybu życia- uprawianie sportu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał że kwota 3 000 zł (a więc ponad już wypłaconą powodowi przez stronę pozwaną kwotę 5 000 zł) stanowi należyłą kompensatę za krzywdę doznaną przez powoda w wyniku wypadku z 21 kwietnia 2013 roku, przedstawia ekonomicznie odczuwalną wartość i nie jest nadmierna, lecz utrzymana w rozsądnych granicach. Nadto zadośćuczynienie ma zrekompensować nie tylko dotychczas odczuwaną przez powoda krzywdę, ale również tę, która wystąpi w przyszłości.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, o których mowa wyżej, traktując przy tym ustalony przez biegłych stopień uszczerbku na zdrowiu, wyłącznie jako kryterium pomocnicze, Sąd uznał, że żądanie w zakresie zadośćuczynienia ponad kwotę 3 000 zł (mając na uwadze dotychczas wypłaconą kwotę 5 000 zł), nie zasługiwało

na uwzględnienie. Dodać przy tym należy, iż jak wynika z treści opinii biegłych sporządzonych w przedmiotowej sprawie, występujące u powoda dolegliwości są częściowo skutkiem wypadku, a częściowo skutkiem zmian w postaci odkształcenia kręgosłupa pod postacią spłycenia fizjologicznej lordozy szyjnej. Okoliczność tą Sąd również wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi. Nadto Sąd pominął dowód z opinii biegłego sądowego lekarza neurochirurga na okoliczność ustalenia uszczerbku na zdrowiu powoda w związku z parastezją palców III – IV kończyny górnej lewej albowiem pełnomocnik powoda nie przedłożył w wyznaczonym przez Sąd terminie (pod rygorem pominięcia ww. dowodu) badania EMG palców powoda.

Odsetki od kwoty 3 000 zł zasądzono, zgodnie z żądaniem zmodyfikowanego pozwu, od dnia 7 września 2013 roku. Poza sporem było, że 5 września 2013 roku upłynął termin likwidacji szkody zgłoszonej przez powoda, w której domagał się między innymi wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 10 000 zł przy czym w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia), Zgodnie z art. 817 § 1 kc, ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Zatem żądanie zasądzenia odsetek za opóźnienie od dnia 7 września 2013 roku, zasługiwało na uwzględnienie. Orzeczenie w tym zakresie oparto na przepisach art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc w zw. z art. 817§1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Zgodnie z przepisem art. 444 § 1 kc, naprawienie szkody obejmuje także zwrot wszelkich wydatków, poniesionych przez poszkodowanego w związku z leczeniem i rehabilitacją oraz inne dodatkowe koszty, związane z doznanym uszczerbkiem (pn związane z dojazdem do placówek medycznych).

Wobec powyższego, uwzględniając treść przepisu art. 361 § 2 kc, Sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 1367,83 tytułem zwrotu kosztów leczenia (uwzględniając przedłożone przez niego dowody w postaci rachunków). Strona pozwana winna zwrócić uwagę na sformułowanie zawarte w opinii biegłych, z którego wynika, że na skutek leczenia nastąpiła poprawa stanu klinicznego powoda. To przesądza o zasadności poniesienia przez powoda wydatków na leczenie, w tym także rehabilitację i między tymi wydatkami a wypadkiem z którego szkoda wynika istnieje normalny związek przyczynowy. Dodać należy, iż biorąc pod uwagę to jaki jest rzeczywisty dostęp do bezpłatnych usług medycznych w kraju, zwłaszcza w zakresie rehabilitacji (długi okres oczekiwania), uzasadnionym i celowym było skorzystanie przez powoda z prywatnych wizyt lekarskich i rehabilitacji, których koszt powinna zwrócić mu strona pozwana, jako odpowiedzialna za skutki wypadku. Opierając się zatem na treści opinii w/w biegłych, zeznaniach powoda i przedłożonych przez niego rachunkach Sąd zasądził powodowi kwotę 1663,70 zł (mając na uwadze dotychczas wypłaconą łączną kwotę 3106,72 zł) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2014 roku albowiem roszczenie w tym zakresie zostało zgłoszone dopiero w pozwie, a strona pozwana otrzymała odpis pozwu 24 marca 2014 roku.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz treść przepisu art. 361 § 2 kc, Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda w części dotyczącej odszkodowania co do kwoty 522,73 zł (ponad już wypłaconą kwotę 500 zł) tytułem zwrotu kosztów dojazdu powoda do placówek medycznych i na badania z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 99,23 zł od dnia 7 września 2013 roku (albowiem powód zgłosił żądanie zasądzenia tej kwoty we wniosku inicjującym postępowanie likwidacyjne) oraz od kwoty 423,50 od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej tj. 24 marca 2014 roku (albowiem powód zgłosił żądanie zasądzenia tej kwoty w pozwie). W pozostałym zakresie powództwo w tej części podlegało oddaleniu. Przede wszystkim wskazać należy, iż powód nie wskazał w jaki sposób i za jaki okres obliczył odsetki skapitalizowane w kwocie 12,81 zł od kwoty 99,23 zł, co uniemożliwiło Sądowi kontrolę i ocenę prawidłowości dokonanych wyliczeń, a co za tym idzie spowodowało oddalenie powództwa w tej części jako nieudowodnione (art. 6 kc). Ponadto, jak wynika z przedłożonych przez powoda oświadczeń o dojazdach do placówek medycznych z 24 czerwca 2013 roku (k. 58) i 22 stycznia 2014 roku (k. 59) powód dwukrotnie rozliczył wyjazdy z 2 lipca 2013 roku (na trasie M. – K.) oraz 3 lipca 2013 roku (trasa M. – P.). Zatem żądanie odszkodowania w zakresie zwrotu kosztów dojazdu powoda do placówek medycznych 2 lipca 2013 roku oraz 3 lipca 2013 roku (łącznie 151 km), opisane w oświadczeniu powoda z 22 stycznia 2014 roku w łącznej kwocie 83,05 zł podlegało oddaleniu. Dodać przy tym należy, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej, przy ustaleniu wysokości odszkodowania związanego z dojazdem do placówek

medycznych Sąd bada jedynie pojemność silnika pojazdu, którym porusza się poszkodowany, nie ustala natomiast, czy pojazd napędzany jest benzyną, paliwem DIESLA, czy gazem LPG.

Orzeczenie o kosztach, jak w pkt III wyroku, oparto na przepisach art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 109 § 1 i 2 kpc. Powód poniósł koszty procesu w kwocie 3442 zł (w tym opłata od pozwu w kwocie 508 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł – stosownie do § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłaty od pełnomocnictwa i pełnomocnictwa substytucyjnego – 34 zł, wydatki na wynagrodzenie biegłych w kwocie 500 zł). Koszty poniesione przez stronę pozwaną wynoszą 2 917 zł (w tym koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł – stosownie do §2 ust.1 i 2, § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłata od pełnomocnictwa 17 zł, wydatki na wynagrodzenie biegłych w kwocie 500 zł). Sąd przyjął, że żądanie powoda zostało uwzględnione w 48 %. Zatem koszty procesu, należne powodowi to 1652,16 zł (48 % z 3442 zł), koszty procesu należne stronie pozwanej to 1516,84 zł (52 % z 2917 zł), co po odjęciu kwoty należnej stronie pozwanej (1516,84 zł) stanowi kwotę 135,32 zł.

Orzeczenie w pkt V wyroku oparto na przepisie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 100 zd. 1 kpc i art. 98 § 1 kpc i art. 130(3)§1 zd. 2 kpc, obciążając stronę pozwaną 48 % wydatków w łącznej kwocie 876,35, poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenia biegłych (postanowienia z dnia 2 września 2015 roku, k. 179 – 270 zł, postanowienia z dnia 8 grudnia 2015 roku, k. 214 – 240,24 zł, postanowienia z dnia 8 grudnia 2015 roku, k. 215 – 255,76 zł) oraz zwrot kosztów podróży świadków (postanowienie z 10 kwietnia 2015 roku, k. 154 – 120,35), tj. kwotę 420,65 zł.